

атинскитѣ учебни заведения къмъ 1840 г., въ устройството и ръководството на българската легия презъ време на Кримската война (1855 г.) и въ разпалването на борбата срещу Фенеръ отъ 1860 г. нататъкъ, той убеждава и насъ и себе си, че е роденъ съ дълбоки заложби за отстояване на единъ идеалъ, идеалъ високъ, надличенъ, гдето собствениятъ интересъ е

1. Д-ръ Ив. Селимински (1799—1867).

съгласуванъ напълно съ общия, националенъ и хуманенъ. Нищо въ живота му, ни тежки изпитания и разочарования, ни гонения и клевети, ни временни неуспѣхи и неблагодарностъ на ония, за които прави толкова жертви, не е въ състояние да го отклони отъ пътя му, начертанъ твърде рано. Могатъ да се мѣнятъ целитѣ и методитѣ, но не и основното етично начало и голѣмата страсть: благо на близкия, напредъкътъ и щастието на народа. И ако споредъ философа Локъ